Maandag, 1 Februari 1943

DAGBLAD

60ste Jaargang, No. 3815

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16-–18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14. Nassaustraat, Oranjestad. Telef. 38

Duitse Leger in Stalingrad opgeruimd.

Maikop-olievelden en Tikhoretskaya in de Caucasus door de Russen hernomen.

Resten van 7 nazie-divisies aan Voronesj-front omsingeld.

DUITS COMMUNIQUÉ VAN ZONDAG.

Als volgt luidt het Duitse Zondags-communiqué uitgezonden door Berlijn en opgevangen door de Associated Press:

„In de sectoren van het Oostelijke front waar hevige gevechten plaats vinden gedragen de Duitse troepen zich goed tegen den vijand in een vastberaden verdediging. Nieuw aangevoerde reserve-troepen namen deel in de operaties en consolideerden de situatie. In Stalingrad naderde de vijand de Duitse verdedigingsstellingen van alle richtingen en opende vervolgens een concentrische aanval.

De Zuidelijke Duitse gevechtsgroep, die opereert onder het persoonlijke commando van Veldmaarschalk Generaal Paulus is samengedrukt in een zeer smalle ruimte en biedt de laatste weerstand in het gebouw van de GPU (Russische Politieke Politie).

In het Noordelijk deel van de stad sloegen de verdedigers onder commando van het tweede legercorps de vijandelijke aanvallen af tegen de Westelijke voorzijde van een tractor-fabriek.

In het gebied tussen de Caucasus en de benedenloop van de Don zetten Duitse tankformaties haar tegenaanvallen voort en vernietigden zij omsingelde vijandelijke groepen. Een tank-divisie nam meer dan 1000 manschappen gevangen gedurende deze operaties. Aan de Donets mislukten vijandelijke aanvallen en pogingen om de Duitse troepen te omsingelen opnieuw waarbij grote verliezen aan den vijand werden toegebracht. Ten Westen van Voronesj werd een plaatsje veroverd na verbitterde gevechten.

De slag heeft voortgang met toenemende hevigheid. De Luftwaffe bracht slagen toe aan marcherende colonnes, concentraties van voertuigen en rustende troepen.

Aan het Ladogameer werden massa-aanvallen door den vijand gedaan met krachtige artillerie- en tankstrijdkrachten. Deze werden afgeslagen waarbij ernstige verliezen aan de aanvallers werden toegebracht.

In het Westen van Tripolitanië vielen vijandelijke strijdkrachten met steun van krachtige artillerie- en tankformaties de stellingen van onze troepen aan in manschappen, voertuigen en wapenen.

In Tunis werden vijandelijke tegenaanvallen op de stellingen, die pas door de Duitse troepen gedurende de laatste dagen gewonnen werden, verijdeld.

8 Vijandelijke vliegtuigen werden door Duitse jagers neergeschoten in luchtgevechten. Bij dag voerde een klein aantal Britse bommenwerpers hinderende vluchten uit boven Noord-Duitsland zover als de hoofdstad van het Reich. Enkele bommen werden geworpen maar veroorzaakten geen schade. De vijand verloor 5 toestellen.

Nog 2 werden boven zee neergeschoten. Gedurende de nacht vielen vijandelijke bommenwerpers Westelijk en Noordwestelijk Duitsland aan en het Noordwestelijke Duitse kustdistrict. Woonwijken en publieke gebouwen werden getroffen. De bevolking leed verliezen. Nachtgevechtsvliegtuigen en het luchtdoelgeschut van de Luftwaffe schoten 5 bommenwerpers neer. Snelle Duitse gevechtsbommenwerpers bombardeerden een haven aan de Engelse kust bij daglicht. Duitse duikboten brachten 9 vijandelijke koopvaardijschepen tot zinken met een totale scheepsruimte van 45.000 ton in de Noord-Atlantische Oceaan, in de Middellandse Zee en in de Noordelijke IJszee" (New York (AP) 31.1).

DE VOORTGANG VAN HET RODE LEGER.

Het Russische communiqué zeide, dat het Rode leger de systematische vernietiging van de Duitse strijdkrachten, die voor Stalingrad omsingeld zijn, voortzet en vele vijandelijke stellingen ten Noorden van de stad onder de voet gelopen heeft, waarbij 700 gevangenen werden gemaakt.

Ten Westen van Voronesj volde het Russische offensief nog over 8 steden in verwoede gevechten, waarbij een regiment van de vijandelijke infanterie werd opgeruimd en 2500 officieren en manschappen werden gevangen genomen. Grote hoeveelheden oorlogsmateriaal werden buit gemaakt, waaronder 150.000 granaten en 3 millioen patronen, aldus het communiqué. In het districtscentrum Nizjnedevitsk op ongeveer 65 kilometer ten Westen van Voronesj, veroverden de Russen 30 vijandelijke vrachtauto's, 15 anti-tankkanonnen en ander materiaal (Londen, (AP) 31.1).

RUSSISCHE VEROVERINGEN.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Het voortsnellende Rode leger kwam tot binnen 65 kilometer ten Oosten van Krasnodar, een van de laatste twee overgebleven steden, die door de Duitsers in de Caucasus worden bezet. De Russen bevrijdden reeds Maikop en gingen voort de olievelden te herstellen waaruit de Duitsers — volgens Russische verklaring — geen druppel olie hebben kunnen halen.

Te Tikhoretskaya namen de Russen een der hoofdbases van de fascisten ten Zuiden van Rostov. Het is door deze stad, dat zij hun strijdkrachten verspreidden, die diep het gevonden de land binnendrongen. De systematische afslachting van de omsingelde Duitsers werd voortgezet, zeide een bericht, hetwelk afkomstig was van het front ten Westen van Voronesj. Hier werd een afgrijselijk lot voorspeld voor 7 vijandelijke divisies. Het werd niet bekend gemaakt hoeveel fascisten ten Westen van Voronesj in het gebied ten Oosten van Kastornoye omsingeld zijn, doch de communiqué's meldden, dat het de verblijfselen betroffen van 7 volledige divisies, hetgeen ongeveer 85.000 man zou betekenen. Klaarblijkelijk is dit aantal echter niet zo groot. Een goede schatting van het aantal op heden was 20 à 25.000. Te Stalingrad verloren de omsingelde Duitsers meer dan 1300 man door capitulatie gedurende de laatste 24 uur. Ongeveer 6500 manschappen zijn overgebleven.

Een bericht van „Izvestia" zeide, dat de Duitsers nog niet de hoop hebben opgegeven uit de ring ten Oosten van Kastornoye te zullen ontsnappen. Naar vermeld wordt zouden de wegen opgestopt zijn door vrachtauto's, waarvan sommige in de sneeuw vastzitten. Russische duikbommenwerpers deden aanhoudend aanvallen op deze concentraties. Langs de wegen stoven Russische tanks af op de gelederen van de fascisten, die samen werden gedreven. Hierbij worden machines en manschappen in de sneeuw verpletterd. Het overgeven bij detachementen heeft echter plaats. Het bericht van een Italiaansen Generaal zou aan de manschappen opdracht geven geen weerstand meer te bieden. De enige vijandelijke poging om de omsingelden te bereiken zou zijn gedaan door een bataljon van Duitse ski-troepen, die omsingeld werden (Moskou, (AP) 31.1).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

De Russische luisterdienst in Londen ving als volgt het Russische middagcommuniqué op:

„Gedurende de nacht van 31 Januari waren onze troepen aan de Zuidwestelijke, Zuidelijke, Noordcaucasische, Voronesj-, Volkhov- en Leningrad-fronten gewikkeld in offensieve gevechten in dezelfde richtingen als tevoren.

Aan het Donfront is de opruiming van de omsingelde groepen der Duitse fascistische troepen, die omsingeld waren in de Centrale en Westelijke sectoren van Stalingrad voltooid. Ten Noorden van Stalingrad gaan onze eenheden voort de weerstand der Hitlerieten op te ruimen. Meer dan 900 Duitse officieren en manschappen werden gedood. Voorts werden er gevangenen gemaakt. Grote hoeveelheden oorlogsmateriaal werden veroverd.

De troepen van het Zuidelijke front sloegen vijandelijke tegenaanvallen af en maakten voortgang. De Duitsers werden verdreven uit 3 bewoonde plaatsen en veel oorlogsmateriaal werd veroverd. In een andere sector sloeg een Sovjet-detachement een vijandelijke tegenaanval af en vernietigde twee pelotons schutters met tommygeweren en 4 tanks. De troepen gaan voort hun succesrijke offensieve operaties voort te zetten en veroverden een aantal bewoonde plaatsen. Meer dan 200 vijandelijke manschappen werden gedood. 3 Kanonnen, 7 anti-tankgeweren, 2 mortieren, 18 machinegeweren, en ammunitie-opslagplaats en ander oorlogsmateriaal werden veroverd. Ten Westen van Voronesj zetten onze troepen hun offensief voort en een deel der Sovjet-strijdkrachten ging voort de afdelingen van de omsingelde Duitse en Hongaarse divisies op te ruimen. In het gebied ten Zuid-Oosten van Kastornoye versloegen de manschappen van de X-formatie een der omsingelde vijandelijke groepen. 1750 Gevangenen werden gemaakt. In een andere sector veroverde een Sovjet-detachement een vijandelijke pantsertrein en 2 locomotieven.

Aan het Noordcaucasische front zetten onze troepen hun offensief met succes voort en veroverden zij nog verschillende bewoonde plaatsen. In een sector brak onze gemotoriseerde infanterie door de vijandelijke stellingen heen en versloeg een Duitse colonne.

Drie kanonnen met eigen drijfkracht, 18 vrachtwagens met ammunitie, 7 vrachtauto's met rupsbanden en 25 motorfietsen werden vernietigd. In een andere sector vernietigden gardenartilleristen een compagnie van het vijandelijke voetvolk en bevrijdden zij verschillende bewoonde plaatsen. Een grote ammunitie-opslagplaats werd veroverd.

Aan het Trans-Caucasische front veroverden onze troepen na het nemen van het districtscentrum Beloreghenskaya 150 wagons met militaire voorraden, alsook opslagplaatsen van ammunitie en wapenen. In een andere sector kwam onze eenheden uit op een verkeersweg nabij een grote bewoonde plaats. Volgens onvolledige gegevens veroverden zij meer dan 200 vrachtwagens, 190 motorfietsen, 20 machinegeweren en een grote kudde vee. 180 Vijandelijke officieren en manschappen werden gevangen genomen" (Londen, (AP) 1.2).

JAPANNERS MELDEN EEN SUCCES.

De radio van Tokio deelde mede, dat de Japanse Minister van Marine Admiraal Sjigetaro Sjimada aan de Diet heeft verteld, dat Japanse vliegtuigen 2 slagschepen en 3 kruisers tot zinken brachten nabij het meest Zuidelijke punt van de Salomonseilanden.

De aanvallen zouden zijn gedaan op Vrijdag en Zaterdag. Bovendien zeide Sjimada, dat een slagschip en een kruiser ernstig beschadigd werden. Een uitzending, die door de Associated Press werd opgevangen, zeide, dat volgens verklaring van Sjimada „bij de schemering op 29 Januari een grote vijandelijke vloot, die bestond uit een groot aantal kruisers, slagschepen en torpedojagers, ten Westen van het eiland Rennell werd waargenomen door onze vliegtuigen, die een verrassingsaanval uitvoerden. Hierbij werden met voltreffers 1 slagschip en 2 kruisers tot zinken gebracht, terwijl nog meer oorlogsschepen beschadigd werden. De volgende dag werden nog 1 slagschip en 1 kruiser tot zinken gebracht. 3 Vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden neergeschoten. De enige Japanse verliezen zijn 10 vliegtuigen".

Een andere propaganda-uitzending van Tokio, die door het Britse agentschap werd gehoord, zeide, dat de 2 slagschepen, die tot zinken gebracht werden, Noordamerikaanse waren. (Londen, (AP) 1.2).

Uit New York wordt gemeld, dat deze beweringen zonder Geallieerde bevestiging zijn. Het eiland Rennell ligt op minder dan 160 kilometer ten Zuiden van Guadalcanal. (New York, (AP) 1.2).

COMMUNIQUÉ VAN NEW DELHI.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van New Delhi luidt als volgt:

„Gisteren, op 31 Januari, viel een formatie Hurricanes van de Royal Airforce het Japanse vervoer op de rivier Mayu aan en bracht er schade aan toe. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist. Geen vijandelijke luchtactiviteit is gemeld" (New Delhi, (AP) 1.2)

AANVALLEN OP DUITSLAND.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat zware bommenwerpers grote branden veroorzaakten in de Duitse havenstad Hamburg, waar zich grote scheepswerven bevinden, gedurende een aanval, die in de afgelopen nacht plaats vond. De aanval volgde op twee aanvallen overdag op Berlijn van gisteren. Andere niet nader genoemde objecten in het Westen van Duitsland werden ook aangevallen. 5 Bommenwerpers worden vermist (Londen, (AP) 31.1).

GUANI IN NEW YORK.

De Minister van Buitenlandse Zaken en verkozen Vice President van Uruguay, Alberto Guani, arriveerde om 7.35 uur per trein uit Montreal na een bezoek van drie dagen aan Canada. (New York, (AP) 31.1).

Het nieuws van vandaag.

De Russische offensieven rolden Westwaarts en maakten biezonder snel voortgang in de Caucasus waar de Duitsers thans nog slechts de Noordwestelijke hoek bezetten.

Na de verovering van Maikop en Tikhoretskaya door de Sovjets bezetten de Duitsers nog maar twee belangrijke steden: Krasnodar en Novorossisk. Behalve in de Caucasus maakten de Russen nog voortgang aan de overige fronten, hoewel zij op enkele plaatsen stuiten op een hardnekkige Duitse weerstand. In Stalingrad is een eind gemaakt aan het verzet van de Hitlerieten, die daar omsingeld waren. Ten Noorden van de stad wordt evenwel nog gevochten, doch ook hier wordt de vijandelijke weerstand gebroken. Adolf Hitler benoemde Kolonel Generaal Friedrich Paulus, Opperbevelhebber van het 6de legercorps, dat tot op het laatst bij Stalingrad bleef vechten, tot Veldmaarschalk Generaal. Dit is waarschijnlijk omdat dit Duitse leger het afsnijden van de troepen in de Caucasus voorkwam en deze in staat stelde zich gedeeltelijk terug te trekken (blz. 1).

Aan het Voronesj-front zijn nog de resten van 7 Duitse en Hongaarse divisies omsingeld. Men schat het aantal omsingelde manschappen op 25.000. De Duitsers van hen heeft voortgang (blz. 1).

Duitsland werd in de nacht van Zaterdag op Zondag niet met rust gelaten door de Royal Airforce nadat Britse bommenwerpers bij dag tweemaal boven Berlijn waren gekomen. De nachtelijke aanval was gericht op Hamburg en andere objecten in het Noordwestelijk deel van het Reich. Van de afgelopen nacht zijn nog geen luchtaanvallen (blz. 1).

Tripolitanië is nu wel geheel gezuiverd van vijandelijke strijdkrachten nadat het 8ste Britse leger Zuara nam en verder in Westelijke richting voortrukte. Vooruitgeschoven troepen van het Britse leger zijn reeds in Tunis binnengedrongen en onderhouden contact met den vijand. De luchtmacht der Geallieerden is boven het gevechtsgebied zelf niet erg actief, doch wel boven de Middellandse Zee en Italië.

Geslaagde aanvallen zijn gedaan op de vijandelijke scheepvaart en op Sicilië heeft vooral Messina te lijden gehad van de bombardementen (blz, 3).

De Japanse Minister van Marine Admiraal Sjigetaro Sjimada, maakte in de Diet bekend, dat Japanse vliegtuigen ten Zuiden van de Salomonseilanden 2 Geallieerde slagschepen en 3 kruisers tot zinken hebben gebracht. Van Geallieerde zijde is hiervan geen bevestiging noch ontkenning (blz. 1).

De afgelopen Week.

Ongetwijfeld was het meest opzienbarende nieuws van de afgelopen week de bekendmaking van de Conferentie, die tussen President Roosevelt, Premier Winston Churchill, Giraud en De Gaulle, en de verschillende andere oorlogsleiders gedurende tien dagen te Casablanca heeft plaats gehad.

Dat deze bekendmaking zo opzienbarend was, is niet in de eerste plaats gelegen in het feit van de ontmoeting zelve, doch wel in de plaats waar de ontmoeting heeft plaats gehad. Want dat de President der Verenigde Staten zulk een lange en gewaagde tocht aflegde en alle Diensthoofden van de Noordamerikaanse strijdkrachten eveneens de reis liet afleggen, afgezien nog van de reis der Britse Vertegenwoordigers, geeft te kennen, dat de bijeenkomst een zeer biezonder oogmerk had.

Het is mogelijk, dat men hiermede aanvankelijk tot doel heeft gehad de gelegenheid te scheppen voor Joseph Stalin en Generalissimo Tsjang Kai Sjek om aanwezig te zijn en ook om de Franse Generaals De Gaulle en Giraud samen te brengen. In dat geval ware de bijeenkomst natuurlijk gerechtvaardigd.

Het is evenwel waarschijnlijker, dat vóór het ondernemen van de reis den Noordamerikaansen en Britsen Leiders reeds bekend was, dat Stalin en Tsjang Kai Sjek niet konden komen; dan in dat geval moet een andere reden gezocht worden, die de gewaagde tocht rechtvaardigt. Deze reden zal wel niet spoedig bekend worden omdat daardoor aan Duitsland en de overige Aslanden „militaire geheimen" zouden worden vrijgegeven. Dit zal vermoedelijk ook de reden zijn, waarom niet is bekend gemaakt, wie het uiteindelijke offensief dat voor 1943 is vastgesteld, zal leiden.

Gaan wij deze quaesties na dan blijkt, dat de leiders van de campagnes tegen den vijand in Noord-Afrika daar moeilijk ver vandaan konden om aan zulk een belangrijke Conferentie deel te nemen. Het is immers mogelijk, dat de Generaals en Admiraals, die deze campagnes leiden, ook later — nadat de As uit Tunis verdreven is — de invasie van Europa uit het Zuiden zullen leiden. Hun aanwezigheid was dus uiterst noodzakelijk.

Doch wat betreft de benoeming van een Geallieerden Opperbevelhebber tast men nog steeds in het duister.

Het antwoord waarom geen naam is genoemd is hierover reeds gegeven: namelijk om geen militaire geheimen aan den vijand bloot te geven. Men zou dit kunnen vergelijken met de benoeming van Generaal Dwight D. Eisenhower indertijd tot Opperbevelhebber bij de landingen in Noord-Afrika. Evenmin als zijn bekendmaking gedaan werd voordat de landingen in feite begonnen waren, evenmin zal de naam van een Generaal, die het offensief tegen Duitsland zal leiden, thans bekend gemaakt zijn.

Het is niet onmogelijk — dit om een voorbeeld te geven — dat een Generaal van de Luchtmacht benoemd is tot Opperbevelhebber van het offensief tegen Duitsland. Men kan namelijk verwachten, dat vóór elke landing op het Europese vasteland reusachtige luchtoperaties zullen plaats vinden. President Roosevelt heeft nog vlak vóór zijn vertrek naar Marokko in zijn redevoering voor het Noordamerikaanse Congres, het volgende gezegd:

„Ik kan niet profeteren. Ik kan u niet zeggen wanneer of waar de Verenigde Landen vervolgens in Europa zullen toeslaan. Maar wij gaan toeslaan — en hard toeslaan. Ik kan u niet zeggen of wij hen zullen treffen in Noorwegen of door de Lage Landen of in Frankrijk of door Sardinië of door Sicilië of door Polen of op verschillende punten tegelijk. Maar ik kan u zeggen, dat waar en wanneer wij ook toeslaan, wij en de Britten en de Russen hen hevig en onmeedogend uit de lucht zullen treffen. Dag in en dag uit zullen wij ton op ton van springstoffen op hun oorlogsfabrieken en werktuigen en zeehavens ophopen.

Hitler en Mussolini zullen de enormiteit van hun misrekeningen begrijpen: dat de nazies altijd het voordeel van meerderheid in de lucht zouden hebben, gelijk toen zij Warszawa, Rotterdam, Londen en Coventry bombardeerden. Die meerderheid is weg — voor altijd. Ja, de nazies en fascisten hebben erom gevraagd, en zij zullen het krijgen".

En nauwelijks was de Conferentie van Casablanca achter de rug of binnen 24 uur werden 4 grote aanvallen gedaan op de Duitse gebieden. Deze aanvallen, die op Woensdag begonnen met de Noordamerikaanse bombardementen op Wilhelmshaven en Emden, werden door Luchtmaarschalk Sir Arthur Travers Harris, Hoofd van het Bommenwerpers Commando der Royal Airforce, aangekondigd als het begin van de campagne om Duitslands „wijd open te gooien".

Men herinnert zich misschien, dat deze zelfde Luchtmaarschalk na de aanval van meer dan 1000 vliegtuigen op Keulen, had verklaard Duitsland binnen één dag uit de oorlog te kunnen slaan, indien hij 10.000 vliegtuigen in een enkele aanval kon gebruiken.

Die verklaring is misschien wat boud geweest, maar is zeker niet van grond ontbloot. Het valt te overwegen of Duitsland niet alleen met het luchtwapen te overwinnen is en in het boek „The Coming Battle of Germany" poogt de schrijver William B. Ziff aan te tonen, dat dit de grootste kans is om Duitsland te verslaan.

Ziff noemt de volgende militaire beginselen, die de techniek, strategie en tactiek van de voorgestelde campagne beheersen:

1) Waar twee oorlogvoerenden van te vergelijken kracht gescheiden worden door water, dat niet overbrugd kan worden, wordt het conflict er een van de luchtmacht, zó dat de partij, die het eerst in staat is een overweldigende aanval te doen met gebruik van haar luchtsterkte, met absolute zekerheid uiteindelijk erin zal slagen om haar tegenstander aan stukken te slaan.

2) Een nationaal organisme is gelijk elk ander lichaam. Indien het hart of de onmisbare delen worden doorboord, beginnen de ledematen of weefselen ogenblikkelijk te sterven of op te drogen. Ongeacht de gebieden of hulpbronnen, die Duitsland vasthoudt, zelfs indien het in staat ware geheel Europa, Azië en Afrika te veroveren zou het, ingeval verwoede en dodelijke slagen wierden toegebracht aan zijn transportcentra, fabrieks-groeperingen en burgerlijk moreel, de snelle en volledige ontbinding betekenen van zijn gehele oorloginspanning.

3) Alle strijdkrachten, die mogelijk kunnen worden ingezet moeten worden gericht op het punt waar de beslissende slagen moeten worden toegebracht, zelfs met het risico van zwakheid op andere punten. Een luchtoffensief moet, indien het wil slagen, niet slechts een storend iets zijn. Het moet een krachtige aanval zijn, die te vergelijken is met elke andere algehele campagne. Het moet de noodzaak van zware verliezen aanvaarden.

Of de Geallieerden de richtlijnen van dezen schijver zullen gebruiken bij hun poging om de As tot de „onvoorwaardelijke overgave" te dwingen, is iets dat moeilijk te zeggen valt. Maar dat zij zwaar zullen bogen op hun luchtstrijdkrachten en hierbij nog verrassingen in voorraad hebben, is iets, dat als vaststaand kan worden aangenomen.

Curaçao.

De Nationale Feestavond.

Tot besluit van de feestelijkheden bij gelegenheid van de geboorte van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Margriet Francisca en tevens ter viering van de verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix werd er gisteravond in de Willemstadse schouwburg een nationale feestavond gegeven. De keur van Curaçao's Groten, een aantal burgers en vele medewerksters en medewerkers vulden het gebouw. Bij het binnenkomen werd men reeds verrast door de keurige in het wit opgestelde Politie Harmonie, die onder leiding van den Heer Antonie Dimmendaal, muziek ten beste gaf.

Even over 20.30 uur verscheen Zijne Excellentie Doctor Petrus Albertus Kasteel, Gouverneur van Curaçao, vergezeld van Zijn adjudant Emile C. J. M. van de Laarschot.

De comitéleden van de feestviering begroetten den Landvoogd en geleidden den hogen Gast naar Zijn zetel. Toen de Gouverneur minzaam groetend Zijn plaats had ingenomen, speelde de Politie Harmonie het Wilhelmus, dat staande door de ganse menigte werd aangehoord. Hierna begon in vlotte opeenvolging, hetgeen zeer te prijzen en des navolgens waard is, de afwikkeling van het programma. Allereerst kwam achter elkaar de jeugd der 4 onderscheidene Staatsdelen op het podium. Deze zongen een lied, dat toepasselijk was op het eigen gebied. Vooral de opkomst der Oostindische jongens werd met grote geestdrift begroet. Toen ieder der Staatsdelen zijn vreugde over het eigen schoon en lief bezongen had, nam Cultuurleider Max Tak de gehele Imperiale jeugd onder zijn handen en met een ontzagwekkende energie, die zichtbaar van hem uitging, leidde hij de zang: „Nederland zal herrijzen." Een daverend applaus beloonde dit uitstekende openingsnummer.

Nu kwam Mevrouw Johanna E. G. Kreps-Willemsen op het toneel om 3 verzen voor te dragen. De voordracht was, zoals te verwachten, uitstekend. Het slot „Beierende klokken" van Meester H. W. van de Mey bracht de vreugde over de geboorte der jonge Prinses levendig tot uiting. Een tuil bloemen en een hartelijk handklappen beloonden deze begaafde vrouw.

Het Maduro-Kwartet bestaande uit de Heren Max Tak, Charles Maduro, Henri Sweers en Monti Maduro speelde composities van Charles Maduro. Het kwartet werd aan de piano begeleid door Mevrouw Rachel Maduro-Moron. Met grote belangstelling volgde het publiek de muziek. In „Filigraine" speelde Monti Maduro een cellosolo en in „Avondlied" liet Max Tak zijn meesterschap over de viool blijken.

Dankbaar voor het genotene juichten de aanwezigen de spelers toe. Mevrouw Rachel Maduro-Moron werd gehuldigd met een bloemenruiker.

Het volgende nummer gaf de „Allegro Appassionato" van Camille Saint-Saëns gespeeld door Mevrouw R. Maal-Hamer. Dit prachtige stuk muziek werd op schitterende wijze weergegeven.

De zaal werd er stil van. Een langdurig applaus en een garve bloemen waren de beloning.

Nu kwamen de verenigde koren der Fraters en der Zingende Jeugd, die onder leiding van Frater Maria Fidelius op schone wijze 3 prachtige Nederlandse liederen zongen. Dit nummer oogstte zeer veel bijval en bewondering.

Vervolgens kwam de Heer Jan Rustige voor het voetlicht om een korte feestrede uit te spreken.

De Heer Rustige sprak als volgt:

„Het binnentreden van den mens door de poort des levens in de tijd is voor een ieder, die het werkelijk beleeft en doorschouwt, telkens opnieuw een wonderlijk gebeuren.

Er is voor de vrouw welnaast geen hoger belevenis denkbaar dan de vreugde en de blijdschap, welke zij ondergaat bij de geboorte van haar eerste kind.

Het is een der diepste ontroeringen van den man, wanneer zijn levensgezellin hem met de liefde en de dankbaarheid van gans haar wezen hem zijn eerst geboren zoon overreikt.

Van de oudste tijden af is het wonder der geboorte een onderwerp van overpeinzing en speculatie geweest; inzonderheid de hulpeloosheid van den pasgeboren mens en de schreeuw, waarmede de nieuwe wereldling zijn intrede in de tijd begroet. Niemand minder dan Kant zag daarin een protest van de menselijke geest tegen zijn opsluiting in de boeien der zinnelijkheid.

Doch met deze erkenningen is niet verklaard het merkwaardige feit, dat geheel een volk dagen heeft uitgezien naar het uur, waarin een kind geboren zou worden.

Het was meer dan welwillende belangstelling, het was iets anders dan welbegrepen burgerplicht. Het was sterker en dieper. Het beroerde ons hart en ons diepste-ik.

Ons volk hier, en in Suriname, en in de Oost, en in het Moederland verkeerde in letterlijke zin in spanning, een innerlijke spanning, bewust of onbewust; — een spanning, welke verbroken werd, toen op de avond van de 19de Januari het bericht van de geboorte van Prinses Margriet Francisca bekend werd en zich toen een uitweg zocht in grote vreugde en dankbaarheid.

Deze spanning van gans ons volk is slechts te begrijpen en te verklaren vanuit de twee-eenheid „Nederland en Oranje".

Sterker dan ooit en waarachtiger dan ooit beleeft en ervaart het Nederlandse volk in de donkerste tijd van zijn bestaan de kracht en de sterkte van zijn verbondenheid, of juister van zijn innerlijk vergroeid zijn, met ons Vorstenhuis.

Meer nog dan de geboorte van Prinses Beatrix nu vijf jaar geleden, is de geboorte van Prinses Margriet een nationale gebeurtenis.

Haar geboorte in het oorlogsjaar 1943 is het symbool van de herrijzenis van Nederland. Ik ben er van overtuigd dat haar intrede in het leven het vertrouwen en de moed in millioenen harten heeft versterkt of doen herleven.

De jonge Prinses van Oranje is als een vast en zeker teken van de herstelling van het Rijk der Nederlanden door Haar Koninklijke ouders neergelegd te midden van ons volk.

Haar Koninklijke grootmoeder heeft het voor Radio-Oranje zou eenvoudig en ontroerend gezegd, toen zij vertelde, welke de bedoeling was bij de keuze van de naam: Margriet, een herinnering aan de verschrikkelijke Meimaand van het jaar 1940 en een eerbiedig huldebetoon aan de nagedachtenis van hen, die vielen. Zij voegde daaraan toe: „Met grote vreugde vernam ik het plan mijner kinderen om allen officieren en bemanningen onzer koopvaardijvloot, die zo enorm veel bijdragen tot het verzekeren van de overwinning, te vragen peetvaders over Margriet te willen zijn.

Werd ooit een Koninklijke prinses dichter bij het hart van haar volk gebracht?

Stond ooit een volk dichter bij de wieg van een koningskind?

Is er een monarchie aan te wijzen, welke democratischer is dan de onze?

Is er een democratie te vinden, welke monarchistischer is dan de Nederlandse?

In dit nationale uur staan wij op de verjaardag van Prinses Beatrix op Curaçao als een eenheid rondom de wieg van Prinses Margriet, zonder onderscheid van rang, ras of geloof.

Het begin van deze nationale avond was in handen van onze jeugd; de jeugd van Curaçao, van Suriname, van Oost-Indië en van Nederland; zij zongen elk hun eigen lied, doch zij verenigden zich tot een grotere eenheid, toen uitgezongen moest worden de zekerheid der herrijzenis van Groter-Nederland en de terugkeer van onze grote Koningin...... moge het zijn een belofte tot in een verre toekomst.

Met de jeugd hebben wij ons geschaard rondom de wieg van onze Prinses Margriet en in ons hart is voor Haar een gebed tot Hem in Wiens handen rust leven en dood, en wij geven kinderlijk en devoot uiting aan hetgeen ons innerlijk ontroert met de aloude woorden:

„Heer, houdt Gij haar beide handen
met kracht omvat;
Wilt Gij haar veilig leiden langs 's levens pad."

En dan komt tot ons in dit uur van nationale bezinning, tot ons allen als individu de Koninklijke stem van Hare Majesteit, waarmede Zij U en mij, waarmede Zij ons allen oproept tot eenheid, tot een sterk nationaal bewustzijn gepaard aan positieve verdraagzaamheid en waardering, nu en in de toekomst.

Verstaan wij deze oproep van onze grote Koningin, dan roepen wij het elkander toe: „Mannen en vrouwen, het vaderland is in nood, te wapen, een ieder doe zijn plicht."

En ons antwoord tot Haar, die ons voorgaat en leidt, zal en kan dan niet anders zijn dan deze woorden: „Majesteit, met U, door U en voor U, zullen wij handhaven. Leve het Vaderland."

Na deze rede, die enthousiast werd toegejuicht, kwam het Curaçaos Philharmonisch Orkest op de planken. Eerst zong Mevrouw M. S. van Koten-Lansink begeleid door het orkest de liederen „Sta pal" en „Hoe groot, o Heer". De mooie zang werd door het publiek met applaus en door het comité met bloemen beloond. Nu speelde het Curaçaos Philharmonisch Orkest onder leiding van den Heer Rudolf F. W. Boskaljon een „Paraphrase op het Vlaggelied", gecomponeerd door den Heer R. F. W. Boskaljon zelf. Het was een knap stuk werk, dat met veel animo door het orkest gespeeld werd.

Na de pauze, die 10 minuten duurde, leidde de Heer Max Tak twee kleine knapen in: „de Curaçaose Krekels". Deze zongen een heel leuk liedje, dat buitengewoon door de aanwezigen gewaardeerd werd. De hoogbehoede en langgebroekte jongetjes deden het uitstekend. Jammer was het dat door het gelach en de te zwakke stemmetjes veel van het voorgedragene verloren ging. Het langdurige applaus bewees echter wel hoezeer dit nummer in de smaak viel.

De Heer Pieter de Vrij kwam met levensliedjes en oogstte zoveel bijval, dat hij nog een extra nummertje gaf. Hij had heel aardige geestige zetten, die hij aardig wist te zeggen. De Heer P. de Visser begeleidde hem aan de piano.

Het onbegrijpelijkste nummer van deze nationale feestavond was Tango-Dream, een choregrafische fantasie uitgevoerd door den Heer en Mevrouw Max en Mary Henriquez-Correa. Applaus volgde en ook de tuil met bloemen voor Mevrouw. Het geven van zo te zien steeds precies gelijkende bloemen geeft van weinig fantasie getuige en wekte bij menigeen het idee, dat de bloemen steeds werden teruggegeven, hetgeen natuurlijk absurd is om te denken. Het is echter beter de mogelijkheid tot zulk denken niet te scheppen.

Na de Tango-droom kwam een witgepleisterde brievenbesteller op het toneel, die een paar geestige zetten ten beste gaf, hoewel het geheel eigenlijk buiten het kader van zulk een avond valt.

Onder de lichamelijke en bezielende leiding van Max Tak zong de muziekgroep van de Surinaamse Vereniging „Justitia Pietas Fides" de gezangen „Wilt heden nu treden" uit Valerius' Gedenkklank en „Dochter Sions". Dit nummer was zeker niet het slechtste van de avond. Deze muziekgroep zal zijn leider, die vertrekken gaat, node missen. Het is echter te hopen, dat de groep niet uit elkaar ga, doch een anderen geschikten leider weet te vinden. Een daverend applaus beloonde de groep en den leider, die op zijn bekende wijze, zoals hij in Tuschinsky te Amsterdam placht te doen, de uitvoerenden liet delen in de roem.

De volgens het programma conférencier en chansonnier Hans Kromhout, die tijdens zijn eerste optreden bij Buziau beloften inhield om na veel oefening voor Curaçao tenminste een behoorlijk programma-nummer te kunnen geven, bereikte ditmaal niet de hoogte van weleer. Bovendien was hij bijna niet te verstaan.

Tot besluit sprak de Voorzitter van het Comité de Heer Ernesto C. Martijn een dankwoord tot alle medewerkenden, die mede hebben geholpen de feesten te doen slagen. Tevens deed de Heer E. C. Martijn een oproep om mede te helpen een fonds te stichten voor de voeding der ondervoede jeugd.

Hierna speelde de Politie Harmonie het Wilhelmus.

De Nationale feestavond was ten einde. Een wel zeer uiteenlopend programma werd opgevoerd. De hand des kundigen cultuurleiders was duidelijk merkbaar. De muziek en de zang waren over het algemeen uitstekend.

HET SPORTPARK GEOPEND.

Gistermiddag vond de officiële opening plaats van het Sportpark van de Curaçaose Bond voor Lichamelijke Opvoeding, waarbij Zijne Excellentie de Gouverneur tegenwoordig was.

Dr. Adolphe W. J. M. Desertine, Voorzitter van de C.B.L.O. sprak de openingsrede uit, waarin hij dank bracht aan allen, die hebben medegewerkt bij het tot stand brengen van de bouw van het nieuwe Sportpark. Hierop nodigde hij den Landvoogd uit de eerste worp te doen bij de Korfbalwedstrijd.

Deze wedstrijd, die slechts kort duurde, eindigde 0—0.

De hockey-wedstrijd, die daarop volgde en gespeeld werd tussen een Curaçaos en een Nederlands elftal eindigde in het voordeel van Curaçao met 2—1.

Scheidsrechter Hildo Leers floot toen voor de aanvang van de voetbalwedstrijd tussen een Curaçaos elftal en een combinatie van Nederlandse en Surinaamse spelers. Na ongeveer 20 minuten ging het eerste doelpunt voor Curaçao toen de bal tegen het hoofd van den linkshalf bonsde en in het doel terecht kwam. Enkele minuten daarna kwam het tweede doelpunt voor Curaçao eveneens door een achterhoede-speler van de Combinatie in doel getrapt.

Na de rust werden geen doelpunten meer gemaakt zodat de overwinning aan Curaçao bleef met 2—0.

Over het algemeen was de wedstrijd tamelijk slap en eerst tegen het einde werd hij iets geanimeerder. Of dit te wijten is aan het vreemde terrein of dat het spelpeil tengevolge van de oorlog gedaald is, is moeilijk te zeggen.

De Zweedse estafette werd na de eerste helft van de voetbalwedstrijd gelopen door de verenigingen Villa Maria, Caribe en Independiente. Villa Maria ging hierbij met de eerste prijs strijken en Independiente met de tweede.

De Gouverneur hield tijdens de rust ook een toespraak, waarin Hij allereerst dank bracht aan den Voorzitter van de C.B.L.O. omdat deze eraan herinnerd had, dat het Sportpark werd geopend op de verjaardag van Prinses Beatrix. Zijne Excellentie sprak de hoop uit, dat het sportterrein een der dingen zal zijn, die geluk brengen zal aan Curaçao.

Gij hebt gezegd, dat het terrein sober is — aldus de Landvoogd. Maar als u dit sober noemt, weet ik niet wat voor idealen u hebt. Ik hoop, dat dit mooie sportterrein Curaçao ten goede zal komen en velen hier ten bate zal zijn voor de lichamelijke en geestelijke ontwikkeling. Ik hoop voorts, dat de sportmensen de naam van dit Nederlandse Staatsdeel hoog zullen houden in het Koninkrijk en ook daarbuiten. Tenslotte wens ik u allen geluk en hoop, dat het Sportpark u vele gelukkige dagen zal brengen in de toekomst.

Nadat de Gouverneur zijn toespraak had beëindigd, nam Hij afscheid van de Gastheren en werd Hem uitgeleide gedaan.

Bij het aflopen van de voetbalwedstrijd stroomden toeschouwers en sportmensen samen bij de eretribune, waar de prijzen, die gewonnen werden bij de geboorte van Prinses Margriet Francisca en op deze middag, werden uitgereikt door den Heer Ernesto C. Martijn.

GOUVERNEUR KASTEEL EN PRESIDENT ROOSEVELT.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft ter gelegenheid van President Roosevelts verjaardag een brief geschreven aan Schout bij Nacht Robinson, waarin Hij o.a. schrijft:

„Vandaag laten wij onze Nederlandse vlaggen wapperen ter ere van President Roosevelts verjaardag. Wij doen dit niet alleen als een huldebetuiging jegens den Opperbevelhebber van alle Noordamerikaanse strijdkrachten, doch ook als een bewijs van onze eerbiedige genegenheid voor dezen groten man, die thans met zulk een wijsheid en moed niet alleen het Noordamerikaanse volk leidt, doch die tevens vorm geeft aan de toekomst der wereld."

Schout bij Nacht Robinson antwoordde o.m.: „Dit vriendelijke gebaar is zo kenmerkend voor de geest van vriendelijkheid en gastvrijheid, die gij en uw volk der Noordamerikaanse strijdmacht op deze eilanden hebben betoond en is weer een uiting temeer van die hechte vriendschap tussen de volken van Nederland en de Verenigde Staten."

Aan Consul John F. Huddelston schreef Gouverneur Doctor Petrus Albertus Kasteel o.a.:

„Curaçao eert vandaag den President der Verenigde Staten van Noord-Amerika, die zulk een oprecht vriend is van Nederland, welks volk er trots op gaat, dat Nederlands bloed in President Roosevelts aderen vloeit, en dat weet met welk een diepe aanhankelijkheid de President het land zijner voorvaderen beschouwt."

Consul Huddleston antwoordde o.a.:

„Gij gewaagt van President Roosevelts afstamming. Hij is, dat weet ik zeker, zeer trots — zoals alle Noordamerikanen dit zijn — op wat de Nederlanders hebben gedaan voor ons land. Wat meer is: wij zijn allen trots op hetgeen Nederland bijdraagt aan de gezamenlijke strijd, die wij voeren om het beste van het verleden te behouden, teneinde daarop een roemrijke toekomst te bouwen."

PATER A. PUTTERS O.P. †.

Uit Puerto Rico kwam het bericht, dat Pater Albertus Putters O.P. is overleden. Pater A. Putters O.P. werd op 12 Maart 1884 geboren. Negen jaar later trad hij in de orde der Dominicanen en op 15 Augustus 1909 werd hij Priester gewijd. Jaren lang werkte de overleden Priester in de Missie van Puerto Rico. Hij ruste in vrede.

EEN GOUVERNEUR WOUTERSSTRAAT?

Deze maand, 21 Februari aanstaande, zal de Heer Gielliam Johannes Josephus Wouters, oud-gouverneur van Curaçao, de 60-jarige leeftijd bereiken. Bij gelegenheid van Gouverneur Wouters' vertrek in Juli 1942 is er voldoende gebleken welk een plaats de Heer Wouters in het hart van het Curaçaose volk innam. De afscheidsbetoging op het Fortplein ligt nog in ieders geheugen. Over Gouverneur Wouters wordt nog steeds door velen gepraat. De vraag lijkt ons daarom gewettigd, of het niet mogelijk zou zijn op 21 Februari aanstaande een straat naar dezen oud-gouverneur te noemen, evenals dit ten aanzien van vorige gouverneurs heeft plaats gehad.

Zou dit enerzijds een eerbetoon en dankbewijs zijn voor hetgeen de Heer Wouters hier heeft gedaan, voor den Heer Wouters zelf zal het zeker aangenaam zijn te weten, dat zijn naam voor latere geslachten op deze wijze zal bewaard blijven temidden van het volk, dat hij zo heeft lief gehad.

VERENIGINGSNIEUWS.

K.S.C.: Baseball: Union — U.S.A.-troepen 14—1; Ajax — Kanonniers 4—1.

DR. THOMAS J. G. GAERSTE 70 JAAR.

De bekende arts, Doctor Thomas Jefferson Grene Gaerste van Curaçao, heeft gisteren zijn 70e verjaardag gevierd. In het Curaçaose leven neemt Dr. Gaerste een levendige plaats in, want hoewel thans reeds in de leeftijd der sterken, oefent Dr. Gaerste nog immer de geneeskunde. Ook in het sociale leven is Dr. Gaerste van Curaçao een bekende en geziene figuur.

Velen hebben den Jubilaris in zijn woning aan het L. B. Smithplein gecomplimenteerd en wij zijn slechts blij de de onze hieraan toe te mogen voegen.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

In verband met een ingezonden stuk van den Heer G. H. Middelhof gepubliceerd in uw blad van Zaterdag 30 Januari, willen wij het volgende mededelen:

Eerst zouden wij den Heer Middelhof willen aanraden, dat vóórdat hij iets aan het publiek wilt mededelen, hij zich strict aan de waarheid moet houden, en hij het publiek niet moet misleiden met onwaarheden.

Kaarten voor de Oranje-avond werden niet verkocht, dus konden zij niet uitverkocht zijn.

Van de Commissie hebben wij een enveloppe ontvangen met 85 kaarten om uitgedeeld te worden met opschrift deze niet vóór 16 uur te openen, waaraan wij ons stipt hebben gehouden; dus dat de kaarten vóór tijd uitverkocht waren, ook op onwaarheid berust.

El Louvre, S.A.

Achtste Leger hernieuwt de opmars.

Aanhoudende bombardementen op Duitsland.

Japs melden vernietiging 2 Geallieerde slagschepen, 3 kruisers.

„TWEE JAAR GELEDEN".

Februari 1941.

1. De officiële Gazette in Rome publiceerde een bevel, waarbij de Italiaanse eilanden tussen Sicilië en Noord Afrika tot oorlogsgebied verklaard worden.

In Washington deelt de Secretaris van de Marine, Frank Knox, aan het Senaatscomité voor buitenlandse betrekkingen mede, dat het ongeveer 5 of 6 jaar nemen zal om de voorbereidingen voor de huidige nationale verdediging te voltooien.

Duitse vliegtuigen beginnen hun aanvallen op de Britse zeeverbindingen langs de Egyptische en Libyse kusten. Solum en Bardia worden gebombardeerd.

2. Wendell L. Willkie bezoekt de puinhopen van de stad Coventry in Engeland en ook de herhaaldelijk gebombardeerde stad Birmingham.

De Britten vallen de dokken te Brest, Boulogne en Ostende aan en vliegtuigen van de Britse Middellandse Zeevloot laten bommen vallen op de Tirso-dam op het Italiaanse eiland Sardinië.

3. Een grote mensenmenigte juicht Wendell L. Willkie toe zowel in Liverpool als in Manchester.

4. Wendell L. Willkie vliegt naar Dublin en voert besprekingen met Minister-President Eamon de Valera.

De Italiaanse strijdkrachten verlaten Cyrene, het oude Griekse „Athene van Afrika" in Libye.

5. Wendell L. Willkie keert terug naar de Verenigde Staten van Noord-Amerika via Lissabon. Bij het verlaten van Londen spreekt Wendell L. Willkie voor de radio, waarbij hij wijst op zijn Duitse voorouders, waarop hij trots is. Hij voegt er aan toe: „Ik haat agressie en onderdrukking Zegt het Duitse volk, dat mijn overtuiging ten volle gedeeld wordt door de overweldigende meerderheid van mijn landgenoten, die van Duitse afkomst zijn. Zij geloven eveneens in vrijheid en in menselijke rechten. Zegt het Duitse volk, dat de vrije Duits-Amerikanen de agressie en de machtswellust van de huidige Duitse regering haten en verwerpen."

6. Kolonel Charles A. Lindbergh verklaart bij zijn tegenstand van de Leen- en Pachtwet: „Ik ben tegen de bedaringspolitiek, maar ik ben meer gekant tegen een onnodige oorlog. Ik ben er tegen tijd te kopen door het verspillen van Brits bloed. Ik ben tegen hulp aan Engeland, dat ons verzwakt en ons in de oorlog voert. Ik geloof niet, dat de Verenigde Staten van Noord-Amerika kunnen of moeten politie spelen over de wereld. Wij veranderen de afloop van de oorlog niet door het zenden van hulp aan de Britten; wij verlengen daarmede de oorlog slechts. Ieder volk, dat voor zijn verdediging afhankelijk is van een ander volk, heeft gefaald. Ik geloof niet, dat de Duitsers denken, dat zij naar hier kunnen komen, maar indien zij het proberen, geloof ik in de oorlog tot het uiterste."

GOEBBELS LEEST PROCLAMATIE VAN HITLER VOOR.

In een proclamatie op de tiende jaardag van zijn komen aan de macht waarschuwde Hitler het Duitse volk, dat het de oorlog moet winnen of tot slaven gemaakt worden van de Bolsjewisten.

Bij afwezigheid van den Führer, die zich aan het Oostelijk front bevindt, las Goebbels zijn woorden voor enkele uren na de toespraak van Goering, die onderbroken werd door de bommen van de Royal Airforce. Goebbels sprak in het Sportpaleis waar 10.000 waren samengekomen om hem te horen. De proclamatie begon met een langdradig overzicht van de jongste Duitse geschiedenis zoals Hitler die zag.

Het aanhoudend de nadruk leggen op de grote bedreiging uit het Oosten gaf te kennen, dat de nazies weer een wanhopige poging doen om de Britten en Noordamerikanen van hun Russischen Geallieerde te scheiden.

In een eigen toespraak, die de proclamatie van Hitler vergezelde, ontkende Goebbels, dat Duitsland is gesteld in staat van beleg met de verklaring, dat dit niet nodig is, aangezien het volk vereend is en alle offers wil brengen voor de overwinning. Goebbels beloofde: „Het Duitse volk neemt zijn gevechtsposities in. Indien onze vijanden denken, dat wij geen reserves hebben, zullen zij het spoedig zien."

In een poging om Europa ervan te overtuigen, dat de Duitsers niet de enigen zijn, die bedreigd worden door de Russische macht, verklaarde Goebbels: „Wij moeten hardnekkig doorvechten tot het gehele continent gered is. De slagen, die wij kunnen krijgen, zijn niets vergeleken bij wat zij zouden zijn, indien de Barbaren over Europa zouden stormen."

Goebbels werd luide toegejuicht toen hij verklaarde: „Alleen de landen, die van capitulatie spraken, gaan onder. Het woord capitulatie heeft nooit bestaan in onze woordenlijst en zal er nooit in staan" (Londen (AP) 30.1).

ZONDAGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Gisteren was er niets te vermelden van onze grondstrijdkrachten behalve patrouille-activiteten. Er was weinig luchtactiviteit boven het gevechtsgebied. Vliegvelden en andere objecten op Sicilië werden gedurende de nacht van 29 op 30 Januari gebombardeerd met goede resultaten.

Tijdens dezelfde nacht werd een vijandelijk koopvaardijschip getroffen door een torpedo van een onzer vliegtuigen, die nabij de Zuidkust van Italië opereren. De vijandelijke verbindingswegen in Italië werden ook aangevallen. Gisteren vielen zware Geallieerde bommenwerpers Messina aan, waar zij voltreffers plaatsten op schepen in de haven en op een trein. Objecten op Sicilië en het eiland Lampedusa werden ook gebombardeerd. Van de bovengenoemde operaties keerden 2 onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 31.1).

ACHTSTE LEGER TREKT TUNIS BINNEN.

De radio van Marokko deelde heden mede, dat een colonne van het 8e Britse leger, die oprukt langs de kustweg, Tunis is binnengetrokken. Het Britse communiqué van gisteren had gemeld, dat vooruitgeschoven elementen de grens waren overgestoken ten Zuiden van de kustweg (Londen, (AP) 31.1).

VAN HET ITALIAANSE COMMUNIQUÉ.

Het Italiaanse communiqué, dat in Londen werd gehoord, zeide dat krachtige eenheden van het 8ste Britse leger de stellingen van de As gisteren in het Westen van Tripolitanië aanvielen, doch werden afgeslagen. (Londen, (AP) 31.1).

MUTATIES IN HET ITALIAANSE DEPARTEMENT VAN OORLOG.

Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens bekendmaking van Radio-Rome Vittorio Ambrossi is benoemd tot Onder-Secretaris van Oorlog in opvolging van Ugo Cavallero, die aftrad „op eigen verzoek" (Londen, (AP) 31.1)

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Gisteren bezetten onze troepen in de kustsector Zuara en waren zij in contact met den vijand ten Westen van de stad. De patrouille-activiteit duurde voort aan de rest van het front. De luchtactivitet boven het gevechtsgebied was op geringe schaal. Bij een aanval op een vijandelijke torpedojager nabij het eiland Pantelaria in de nacht van 30 op 31 Januari plaatsten onze torpedo-vliegtuigen een voltreffer en lieten zij het schip zinkende achter. Gisteren voerden zware Geallieerde bommenwerpers aanvallen uit op objecten te Messina op Sicilië. Vele voltreffers werden geplaatst en 3 vijandelijke gevechtsvliegtuigen, die onze toestellen poogden te onderscheppen, werden verdreven en ernstig beschadigd.

De kleine vijandelijke scheepvaart nabij de kust van Tunis werd aangevallen met goede resultaten. Van deze operaties worden 3 onzer vliegtuigen vermist."

Met de verovering van Zuara werd het 8e leger geplaatst binnen 55 kilometer van de Tunische grens in de Noordelijke sector. Vooruitgeschoven strijdkrachten zouden echter volgens officiële berichten van Zaterdag de grens in de Centrale sector ten Zuiden daarvan zijn overgestoken. Klaarblijkelijk boden de Duitsers belangrijke weerstand te Zuara waar Montgomery de artillerie naar voren moest brengen om een achterhoede van „zelfmoord" verdedigers op te ruimen (Caïro, (AP) 1.2).

17 NEDERLANDERS TER DOOD VEROORDEELD.

De „Deutsche Zeitung fur die Niederlanden" deelt mede, dat het Duitse Gerechtshof te 's Gravenhage 17 Nederlanders ter dood heeft veroordeeld wegens het verspreiden van anti-naziepamfletten.

DE AANVAL OP MESSINA.

Het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in het Midden-Oosten gaf het volgende communiqué uit:

„B-24 Liberator zware bommenwerpers van het 9e Noordamerikaanse luchtcorps deden gisteren bij dag twee aanvallen op de scheepvaart en havenwerken te Messina op Sicilië. Talrijke ontploffingen werden gezien in de directe omgeving van de veerdienst tussen San Giovani en Messina en op een koopvaardijschip, dat in de haven gemeerd lag. Een salvo werd gezien op de achtersteven en naast de achtersteven van een koopvaardijschip, dat de haven verliet. Verschillende bomontploffingen werden waargenomen onder een groep schepen in het Noordelijk deel van de haven. Vele andere voltreffers werden gezien op het krachtstation en de werkplaats van de haven en langs de waterkant. Een batterij van het luchtdoelgeschut in het havengebied werd getroffen en buiten gevecht gesteld. Vijandelijke vliegtuigen werden ontmoet bij de tweede aanval, doch deze konden het uitvoeren van de aanval niet beletten. Van deze zendingen keerden al onze vliegtuigen terug" (Caïro, (AP) 31.1).

GEDOEMDE DUITSE GENERAALS WORDEN BEVORDERD.

Het volgende speciale communiqué, dat op Zondag door Berlijn werd uitgezonden, werd opgevangen door de Associated Press:

„Kolonel Generaal Friedrich Paulus, Opperbevelhebber van het glorieuze 6e leger, dat op heldhaftige wijze Stalingrad verdedigde, is bevorderd tot de rang van Veldmaarschalk Generaal door den Führer. Tegelijk bevorderde de Führer den Generaal van de Artillerie Heitz, Bevelvoerend Generaal van het legercorps, dat vecht in het fort Stalingrad, tot de rang van Kolonel Generaal" (New York, (AP) 31.1).

DUITSE VELDMAARSCHALK EN 15 GENERAALS GEVANGEN.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

De Russen zeiden, dat het grotere Duitse belegeringsleger, dat eens uit 330.000 man bestond en dat volgens Hitler nooit uit Stalingrad zou worden verdreven, bijna geheel is uitgeroeid. Voorts, dat de Opperbevelhebber van dat leger Veldmaarschalk Generaal Friedrich Paulus met 15 Generaals is gevangen genomen. Van de 330.000 nazie-soldaten, die zo vol vertrouwen en zo snel in de zomer van het vorig jaar de Don overstaken om Stalingrad voor Hitler te nemen, werden tenslotte 240.000 ingesloten tussen de Wolga en de Don.

Het cijfer van 330.000 zelf was een herziening naar boven van de naziestrijdmacht waarvan de schatting tevoren een kleiner aantal toonde.

Paulus, wiens bevordering van de rang van Kolonel Generaal slechts gisteren door Berlijn werd bekendgemaakt, was alzo de Bevelhebber bij de ergste nederlaag, die Duitsland in Rusland heeft geleden. Evenzo was hij de eerste Duitse Veldmaarschalk in deze oorlog, die de trotse traditie brak van het Duitse leger, dat Generaals en hun oversten nooit gevangen genomen mogen worden. Ongeveer 44.000 Duitsers hingen nog vast aan de zwart gebrande gebouwen ten Noorden van Stalingrad en in de buitenwijken, die door granaten gehavend zijn. Zij zijn echter afgesneden van voorraden en het werkelijke front is veel verder naar het Westen gebracht door de krachtige slagen van het Rode leger.

Het middagcommuniqué van het Russische Informatiebureau zeide, dat meer dan 900 van deze 44.000 Duitsers in de afgelopen nacht gedood werden, terwijl de cirkel van het Rode leger veel nauwer rond hen werd toegehaald. Bovendien werden nog meer gevangenen genomen en grote hoeveelheden oorlogsmateriaal veroverd.

Nieuwe voortgang werd gemeld van andere sectoren van het uitgebreide Russische winter-offensief. De Russen zeiden, dat nog meer eenheden van de omsingelde Duitse en Hongaarse divisies ten Westen van Voronesj werden opgeruimd. Ten Zuid-Oosten van Kastornoye op ongeveer 128 kilometer ten Oosten van de belangrijke Duitse basis Kursk werden vele As-troepen gedood en 1750 gevangen genomen. Verschillende bewoonde plaatsen werden nog genomen in de Noordelijke Caucasus, doch de namen werden niet genoemd. (Moskou, (AP) 1.2).

EEN MOORD IN PARIJS.

De radio van Parijs deelde mede, dat het Hoofd van het Franse Legioen in de stad Chambery, welke ligt in de provincie Savoye, vermoord werd, terwijl hij in Parijs op straat liep. De moordenaar ontsnapte op een fiets (Londen, (AP) 1.2).

STORM IN PORTUGAL.

Een verwoede regenstorm zette verschillende straten van Oporto onder water gedurende de nacht waarbij in sommige huizen het water twee meter hoog kwam te staan.

Stormen woeden wederom in het Noordelijk deel van Portugal en richten belangrijke schade aan. (Lissabon (AP) 1.2).

NEDERLAND.

DE PRINSESSEN NAAR HUIS.

Prinses Juliana is met Prinses Margriet Francisca Zaterdag uit het hospitaal naar huis weergekeerd. Prins Bernhard heeft Zijn echtgenote en dochter per auto naar huis gebracht.

Beider gezondheid is uitstekend.

DE GEBOORTE-AANGIFTE VAN PRINSES MARGRIET.

In „De West" van Maandag 25 Januari 1943 lazen wij het volgende over de geboorte-aangifte van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Margriet Francisca:

Ottawa 22 Januari: Heden is in een korte plechtigheid in het stedelijk Ziekenhuis om 19 uur 27 GMT de geboorte van het Prinsesje ingeschreven. De baby werd binnengebracht door den Prins. De baby was gekleed in een doopjurk van witte organdi en lag op een kussen bekleed met oude kant. Op het kant was het juweel in de vorm van een margriet, dat door den Prins naar Ottawa was medegebracht als geschenk van de Koningin, gespeld. De kant en het kussen zijn ook geschonken door de Koningin en eveneens door den Prins medegebracht.

De fotografen maakten vele foto's van het kindje, terwijl de Prins met haar speelde. De Prins vertoonde het kind toen aan den Consul-Generaal en de officiële getuigen.

Gedurende de gehele plechtigheid sliep Prinses Margriet Francisca.

De Consul-Generaal las daarna de officiële geboorte-acte voor met als hoogtepunt: „Zijne Koninklijke Hoogheid vertoonde mij Haar Dochter". Prins Bernhard, de Consul-Generaal en de twee officiële getuigen, nl. F. E. H. Groenman (Nederlands Gezant in Canada) en Jonkheer W. van Tets (Secretaris der Prinses) zetten hun handtekeningen in het register. Prins Bernhard tekende: „Bernhard, Prins Der Nederlanden".

De pen, die voor de plechtigheid werd gebruikt, was een vulpen, wit met goud, toebehorende aan Dr. Puddicombe, die de Prinses had bijgestaan, en bij de inschrijvingsplechtigheid aanwezig. De inschrijving van het Prinsesje was de eerste in het register van den Consul-Generaal te Montreal.

De inschrijvingsplechtigheid vond plaats in de zomerkamer, waar de Nederlandse vlag tegen de ramen was gedrapeerd. Uit alle delen der wereld werden gelukwensen ontvangen. De kamer van het Prinsesje is allereenvoudigst ingericht. De wieg was keurig afgezet met strookjes zoals op oude prenten, maar was natuurlijk een wieg als in het hospitaal in gebruik.

De verpleegsters van het hospitaal bespraken de zaak enige tijd geleden en besloten dat er een beetje romantiek bij moest zijn. Vier van haar, die eigenlijk weinig afweten van de naaldkunst, zetten zich aan het werk om een hartelijke verrassing aan de Prinses te bereiden en maakten de wieg voor het kleintje op deze wijze op. De Prinses heeft dit buitengewoon gewaardeerd. De wieg is van het gewone blank geschilderde type, met een diepe mand op wielen, opgemaakt met rose zijde helemaal met de hand geborduurd. Behalve de wieg bevat de kamer de gewone standaard uitrusting, zoals weegschaal, kleedtafel enz. Potjes op de toilettafel gevuld met de benodigdheden voor het kindje, gesloten met rose bakkelieten deksels, overeenkomend met de kleur van de wieg.

NIEUW NEDERLANDS CONSULAAT.

Te Miami, Florida, is een Consulaat der Nederlanden ingesteld. De Heer Th. M. van der Stempel is tot honorair Consul benoemd.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— De Nederlandse oud-officier J. M. E. M. A. Zonnenberg is tot drie weken gevangenisstraf veroordeeld omdat hij in Mei 1940 N. S. B.'ers had doen arresteren.

— Alle emaille, ijzeren en aluminium keukengerei is sedert 1 December 1942 streng gerantsoeneerd, hetgeen vrijwel onnodig is omdat bijkans niets meer te krijgen is.

— Onder de talloze gelukwensen die H.M. de Koningin ontving ter gelegenheid van de geboorte van H.K.H. Prinses Margriet Francisca bevond er zich een van den resident van Merauke, „in naam van „Vrij Nederlands Oost Indië".

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Het Geallieerde communiqué zegt:

„In Midden-Tunis hebben gevechten plaats, waarbij de infanterie, tanks en artillerie worden gebruikt. De luchtstrijdkrachten van beide partijen zijn actief bij het bieden van steun aan de grondstrijdkrachten. In de nacht van 30 op 31 Januari werden de wegen, waarover de vijandelijke stellingen van voorraden voorzien worden, gebombardeerd. Gisteren vielen onze bommenwerpers wederom de kaden te Bizerte aan waarbij zij grote branden veroorzaakten. Het vliegveld te Gabès werd gebombardeerd en een aantal vijandelijke vliegtuigen werd op de grond vernietigd. In de loop van deze operaties werden 19 vijandelijke vliegtuigen vernietigd. 5 Onzer toestellen worden vermist." Het communiqué meldde voorts de vernietiging van een Italiaanse duikboot in de Middellandse Zee door de Canadese korvette „Port Arthur".

— **New York:** Het Duitse Hoofdcommando deelde mede, dat Duitse pantserstrijdkrachten de Faid-pas in Midden-Tunis ten Westen van Sfax bezetten en dat alle Geallieerde pogingen om de doorgang te heroveren zijn afgeslagen. Het Duitse communiqué, dat door de radio van Berlijn werd uitgezonden, zeide, dat het 6de leger onder Veld-Maarschalk Paulus „overweldigd is na meer dan twee maanden van een heldhaftige verdediging tegen superieure strijdkrachten". Hieraan werd toegevoegd, dat de groep ten Noorden van Stalingrad het nog uithoudt.

— **Londen:** Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens bekendmaking van de Duitse radio Veldmaarschalk Paulus „ernstig gewond is" in Stalingrad. Uit Moskou wordt evenwel gemeld, dat Paulus gevangen genomen werd met 15 Duitse Generaals.

— **Londen:** Mussolini zeide tot een gehoor van de fascistische jeugd, dat de overwinning in deze oorlog zal gaan naar de zijde, „die in staat is het een kwartier langer uit te houden dan den vijand" en dat „het de laatste slag is, die de overwinning brengt". De Duce sprak „ergens in Midden-Italië". Met betrekking tot Libye zeide Italië's Hoofd, dat de vijand (Groot Britannië) 32 maanden nodig had om zijn eerste succes te behalen. Voorts verklaarde hij, dat de Italianen naar Noord-Afrika zullen terugkeren.

Luchtfoto's bij Nacht.

Misschien wel de belangrijkste ontdekking van deze oorlog.

Het is een regenachtige dag, 's middags 17 uur. Buiten branden de straatlantaarns reeds en in het voorportaal van de Britse Ambassade is het schemer-donker. Persfotografen staan te wachten. Daar rijdt een donkerblauwe limousine voor. De minister stapt snel uit en loopt de trappen op. Op hetzelfde moment flitsen in het donkere portaal een paar felle lampen. De minister is gefotografeerd en in het ochtendblad staan de foto's klaar, helder en haarscherp! Elk détail is te herkennen,.

De Persfotografie.

Zonder de „flashlamp" zou de hedendaagse persfotograaf niet veel kunnen doen, zo schrijft „Vliegwereld". De flashlamp is een glazen peer, gevuld met magnesium in de vorm van dunne draden of dunne velletjes. Een zeer zwakke stroom, van een zaklantaarnbatterij bijvoorbeeld, is voldoende om de magnesium te ontsteken. De verbranding gaat zeer snel, in éénderdigste seconde is het proces afgelopen. De sluiter van de camera gaat tegelijkertijd open en bij bliksemlicht van 3000 kaarsen is de foto genomen. Met een goede lens is het mogelijk op deze wijze foto's te nemen van een zaal, welke 40 meter lang is.

Deze hoogst belangrijke uitvinding heeft de Persfotografie op een zeer hoog plan gebracht. Nog niet zo lang geleden werden „bliksemlicht"- foto's genomen door een hoopje magnesiumpoeder aan te steken. Een gevaarlijk en onaangenaam karwei; het gevaar voor brand was zeker niet denkbeeldig en de ontzettende rookontwikkeling maakte het verblijf in het vertrek, waar de foto genomen werd, onaangenaam! De bliksemlamp geeft geen rook, is vlug en handig te gebruiken en er is geen brandgevaar.

Geen wonder, dat de luchtfotografie der persfotografie deze prachtige vinding benijdde. Luchtfotografie, vooral als deze toepassing vindt in de oorlog, is belangrijk belemmerd door gebrek aan licht. 's Nachts bijvoorbeeld is het maken van luchtfoto's uit de aard der zaak uitgesloten. Maar behalve dat zijn er meer ogenblikken van de dag waarop men niet dan wel kan fotograferen. Om goede en duidelijke foto's te krijgen is zonlicht haast onmisbaar. De vroegere morgenuren en de uren van de middag en avond zijn onbruikbaar. In de winter, bij donker regenachtig weer, komt er van de luchtfotografie meestal ook weinig terecht. Het ideaal van de luchtfotografie is dan ook reeds lang een bliksemlamp waarmede luchtfoto's kunnen worden genomen.

16 jaar moeizame arbeid.

Deze super-flashlamp is nu voor elkaar! Wij kunnen niet zeggen, dat zij „uitgevonden" is, want het duurde zestien jaren alvorens met het experimenteren zover was dat er inderdaad 's nachts luchtfoto's konden worden genomen.

Het idee was simpel: steek zoveel magnesium af dat het hele landschap verlicht is! Alleen de uitvoering was moeilijk. Zoals men weet, is de lichtintensiteit van een lichtbron omgekeerd evenredig met het quadraat van de afstand. Als men nu nagaat dat voor het nemen van een foto van een bruiloftsgroep op bijvoorbeeld 5 meter afstand ongeveer 10 gram magnesiumpoeder nodig is, dan blijkt uit een eenvoudige berekening, dat men voor een lichtfoto van een hoogte van 5000 meter 1000 maal 1000 maal 10 gram of 10 ton magnesium nodig heeft. Dit is natuurlijk niet uitvoerbaar.

Het probleem was dan ook als volgt te omschrijven:

1. Een stof te vinden, welke per gram meer licht geeft dan magnesium.

2. Een hoogst gevoelige film maken, welke minder licht nodig heeft.

3. Een installatie te bedenken, waarbij de nog altijd zeer aanzienlijke hoeveelheid lichtgevend materiaal veilig kan worden afgestoken.

4. Een systeem te bedenken, waarbij de sluier van de camera automatisch en gelijktijdig met het afsteken van het licht wordt geopend.

Het Amerikaanse geheime wapen.

Hoewel men ongetwijfeld in vele landen naar een oplossing van deze problemen heeft gezocht, mocht het Majoor George W. Goddard van het Noordamerikaanse leger gelukken een practisch bruikbare installatie te ontwerpen, waarmede zeer geslaagde proeven zijn genomen.

Het is welhaast vanzelfsprekend dat de samenstelling van de lichtbron en de détails van de installatie strict geheim worden gehouden: het is dan ook niet overdreven als men hier spreekt van Amerika's geheime wapen.

De ongelofelijke voordelen van het fotograferen bij nacht zijn duidelijk: De resultaten van welke militaire operatie ook hangen voornamelijk af van de mate waarvan de generale staf is geïnformeerd omtrent de sterkte en gedragingen van den vijand. De ligging en het aantal van troepen, reserves, artillerie-stellingen, vliegvelden, enz., moeten nauwkeurig bekend zijn, wil een manoeuvre kans van slagen hebben. Gedurende de actie zelf moet de staf van zelfsprekend ingelicht worden over eventuele veranderingen achter het front. Het hoofdkwartier moet bovendien zo spoedig mogelijk daarvan op de hoogte worden gesteld, daar de beweging van vijandelijke legers achter het front van beslissenden uitslag op de slag kan zijn.

Het belang van verkennen.

Deze informaties zijn uitsluitend door middel van verkenning te verkrijgen. In iedere oorlog werd verkenning toegepast: vóór 1914 verkreeg men zijn gegevens voornamelijk met kleine bereden groepen, die zich tot ver in het vijandelijk gebied een weg wisten te vechten. Deze patrouilles keerden dikwijls met grote verliezen terug, de overblijvenden vertelden dan hun bevindingen.

Van het begin van de Wereldoorlog van 1914 af werd het verkenningswerk door vliegtuigen uitgevoerd; de eerste verkenningsvlucht gedurende de slag aan de Marne gaf het Franse Oppervel kostbare inlichtingen betreffende de vijandelijke concentraties van troepen.

Tot nu toe plachten generaals hun voornaamste troepenbewegingen bij nacht uit te voeren. Ongezien konden zij de opstellingen wijzigen. Hoewel de legerverkenning overdag gebruik kan maken van de allernieuwste vindingen op het gebied der foto- en vliegtechniek, moesten 's nachts de oude methoden van verkenning door kleine groepen op de grond weer worden toegepast.

Het Fotovliegtuig.

Met het toestel van Majoor Goddard is daaraan een einde gekomen. Het fotovliegtuig, dat overdag zeer kwetsbaar is, is bovendien 's nachts nog in het voordeel. Vrijwel ongezien kan het zich boven de vijandelijke linies bewegen en zijn „bliksemlichtfoto's" maken. Verrassingen bij het naderen van de dag worden daardoor zeer verminderd, temeer daar Goddard zijn installatie heeft uitgebreid met een ontwikkelmachine, waardoor hij bij zijn terugkomst de foto's kant en klaar aan de Generale Staf kan afleveren.

Op een nacht hoorden de inwoners van de Noordamerikaanse stad Rochester het geluid van een grote bommenwerper boven hun hoofd. Er was niets te zien, alleen een vage maan schoof achter de wolken. De bommenwerper cirkelde in een wijde spiraal omhoog.

Plotseling scheen gedurende een onderdeel van een seconde een geweldig, verblindend licht. De straten, de huizen en gebouwen stonden één ogenblik in klaar daglicht, als schoot er een enorme bliksemstraal langs de hemel. Vlak daarop een heftige knal. Even plotseling was alles weer in het duister gehuld.

Wéér eenzelfde licht en weer die zelfde knal. De mensen in de straten begrijpen dat het Noordamerikaanse leger weer eens een van zijn belangrijke proeven neemt. Het is het licht in de nacht, waarom zovele Leger-leiders zovele malen hebben gebeden! De stad Rochester is gefotografeerd, om 20.00 uur! Een schitterende heldere en gedetailleerde foto werd genomen van tweeduizend meter hoogte bij het licht van bijna één milliard kaarsen!

Hoe werkt het toestel?

Goddards bliksemlamp bestaat uit een grote cylinder van ongeveer 25 kilogram, welke veel overeenkomst vertoont met een reusachtige voetzoeker. In een gat in de bodem van het vliegtuig hangt een luchtcamera met een zeer lichtsterke lens. Door een druk op een knop wordt de lichtbom afgeworpen, welke reeds een seconde later ontploft. Het licht werkt in op een foto-electrische cel, in de bodem van het vliegtuig. Deze zet op haar beurt de sluier in werking. Hoewel de bom 1.5 seconde brandt is de sluiter van de camera reeds 1.5000 seconde na het ontsteken van de bom geopend. Het licht van de bom is ongeveer gelijkwaardig aan dat van de zon op het ogenblik van zonsondergang.

Dit licht is voor een normale luchtfoto te gering, doch Majoor Goddard heeft samengewerkt met Kodak welke fabriek voor hem een speciale lichtsterke lens en een hooggevoelige film heeft vervaardigd.

Het resultaat is werkelijk schitterend: meer dan 65 vierkante kilometers worden voldoende verlicht om te worden gefotografeerd op één foto. De foto's zijn 20 bij 25 cm. groot.

Van zeer veel belang is dat het ontzettende licht van de bom de mensen bij het afweergeschut volkomen verblindt: dit zal het maken van nachtelijke luchtfoto's eenvoudiger maken.

Behalve foto's, welke loodrecht naar beneden werden genomen, heeft Goddard ook met succes zogenaamde „overboord"-foto's gemaakt, welke uit een raam van het vliegtuig schuin naar beneden werden genomen.

Majoor Goddard begon zijn proeven reeds in 1925. De eerste proeven werden genomen in 1926. Dit toestel bestond uit een soort zweefvliegtuigje, dat door het fotovliegtuig werd getrokken en dat beladen was met een 50 kilo gewoon magnesiumpoeder. Vanuit het fotovliegtuig kon deze lading tot ontploffing worden gebracht. Het bleek echter een hachelijke en gevaarlijke onderneming, terwijl de verbranding van het poeder te langzaam verliep en de lichtsterkte te gering was.

Na jaren experimenteren heeft het Noordamerikaanse leger nu eindelijk zijn bliksemlamp. Het werkt goed, het is veilig en de behandelng is eenvoudig. Hoewel men beweert dat de bom een milliard kaarsen licht geeft, zeggen sommige experts dat het minder moet zijn. De juiste lichtsterkte is geheim gehouden, evenals de samenstelling van de bom en de ontstekingsinrichting.

Lichtvalschermen.

In Europa is men zowel aan Duitse als aan Engelse zijde eveneens aan het experimenteren. Er zijn rapporten binnengekomen van Duitse vliegtuigen, welke boven Engeland grote lichtvalschermen uitwierpen en geen bommen gooiden. Waarschijnlijk namen zij foto's. Maar het is te begrijpen dat een lichtvalschermen, welke enige minuten moet blijven branden, nimmer zulk een geweldig licht kan geven als de bom van Majoor Goddard, welke haar gehele lading in 1.5 seconde opbrandt.

Vooral in de moderne oorlog speelt de luchtverkenning een zeer grote rol. Aan de Britse bombardementen van Duitslands industrie gingen maanden van niets dan verkenningsvluchten vooraf. Men kan er van op aan dat geen actie wordt uitgevoerd, voordat de luchtverkenning de wegen heeft aangegeven. Het bombardement van Le Havre, door de Engelse vloot, bijvoorbeeld werd van te voren door middel van luchtverkenning voorbereid. Men wist aan boord van de slagschepen precies waar de granaten moesten vallen om de meeste uitwerking te bereiken.

In iedere oorlog worden er nieuwe dingen gevonden: Wereldoorlog I gaf ons de tank, het vliegtuig en nog vele andere dingen. Het is moeilijk te zeggen, welke van deze vindingen het belangrijkste waren, maar het zou ons niet verwonderen als deze nachtelijke luchtfotografie de belangrijkste uitvinding van deze oorlog zou blijken te zijn!

Waar worden de Duitsers geholpen?

Wij lezen in „De Suriname":

150 Drenkelingen van getorpedeerde schepen zijn hier aangekomen.

Vele lezers vragen zich misschien nu af — nadat Dakar in handen der Verbondenen gekomen is — vanwaar de Duitse duikboten komen, welke de Zuidamerikaanse kusten onveilig maken.

Op de vraag, waar bevindt zich de noodbasis der duikboten, kunnen wij, natuurlijk, niet antwoorden, maar o.i. schijnen velen een kort geheugen te bezitten en de lessen van Wereldoorlog I vergeten te hebben.

Toen in 1916 het Duitse koloniaal leger uit Kameroun moest vluchten, heeft het zich op de Spaanse eilandjes van Fernando-Po en Annobon teruggetrokken en het heeft toen maanden geduurd vooraleer men door diplomatieke onderhandelingen bereikt heeft, dat dat koloniaal leger door Spanje ontwapend werd.

Voor dat Kameroun viel, wisten de Geallieerden toen reeds, dat die kleine Spaanse archipel een zeer goed ingerichte basis voor duikboten was, basis welke tot het eind de zeevaart op de Westafrikaanse kust onveilig maakte.

Men schijnt ook te vergeten, dat Duitsland steeds zeer veel belang in die archipel gesteld heeft. In 1936 vertrok de Hertog van Mecklenburg naar Fernandô-Po, uitgezonden als officiële vertegenwoordiger „en mission" van Duitsland. Kort na zijn bezoek aldaar kwamen andere vooraanstaande Duitsers die archipel zien: de voormalige Duitse Gouverneur van Kameroun, de vroegere Militaire Commandant dier oude Duitse kolonie alsook verschillende „economische" missies gingen daarheen, zogenaamd voor handelsprospectie". In die tijd woonden er in Kameroun ongeveer 80 Franse handelaars en „colons" tegen ongeveer 1.000 Duitsers. Deze laatste verspreiden toen ook het gerucht onder de inlandse bevolking, dat het tijdstip naderde, dat de Duitsers hun oude kolonie terug gingen bezetten.

Toen was Boisson — thans Gouverneur-Generaal van Frans West-Afrika — Commissaris der Franse Republiek in Kameroun (men vergete niet, dat oud-Duits Kameroun een kolonie onder mandaat is) en hij zag zich verplicht in een officiële rede gehouden ter gelegenheid der opening van de 11e handelsjaarbeurs te Yaondé openlijk en heftig te moeten protesteren tegen de Duitse propaganda en hij verklaarde, dat Frankrijk alleen de toekomst van Kameroun zou verzekeren.

Zo de Duitsers toen hun plannen omtrent Kameroun lieten varen niet in het minst hun economische positie in het archipel Fernando-Po. In 1938 bevonden zich op de verschillende eilandjes meer dan 2000 Duitsers van wie men nooit heeft kunnen verklaren hoe zij aan hun bestaan kwamen.

Zelfs als de Duitsers nu nog veel meer dan in 1914—'18 van dat Spaanse archipel weten gebruik te maken, blijft het toch nog steeds onze persoonlijke mening, dat zij ook, rechtstreeks of zijdelings hulp op het Westelijk Halfrond ontvangen. Wij hebben reeds meermalen in dit blad betoogd wat zelfs de bevolking van Frans Guyana hieromtrent zegt en denkt. Op „de wilde kust" van Frans Guyana zijn er zeer geschikte plaatsen voor „smokkelhandel" te vinden. Montagne d'Argent en Grand Gonétable zijn de best bekende zonder van Martinique en Guadeloupe te gewagen, waar, hoe ook onze Amerikaanse vrienden er anders over mogen denken, wij hardnekkig blijven volhouden, dat Admiraal Robert een dubbel spel speelt. Om onze bewering te staven, laten wij hier de vertaling volgen van de oproep of „Boodschap" welke Admiraal Robert aan de bevolking der Franse Antillen en van Frans Guyana gestuurd heeft, toen de Geallieerden Noord-Afrika binnenvielen:

„Zoals te voorzien was, heeft Duitsland op de verkrachting der neutraliteit van Noord-Afrika en door het bezetten onzer havens van Algerië en Marokko door de Noordamerikanen geantwoord met de voorwaarden van de wapenstilstand — welke, tot hiertoe een groot gedeelte van de Franse bodem van bezetting vrijwaarde — te overschrijden. Als gevolg hiervan hebben de militaire machten de demarcatielijn overschreden en hebben zij de kusten der Middellandse Zee en Corsica bezet. Maarschalk Pétain heeft hiertegen geprotesteerd.

Wat ook de toekomstige gebeurtenissen mogen wezen, Maarschalk Pétain blijft voor ons de Overste als ook het symbool welke alle Fransen in het lot van het land verenigt.

Wat ook de schaduw moge wezen, die heden over de Metropole hangt, wij zullen de vaste wil behouden verenigd te blijven in het geloof der toekomst.

Fransen der Antillen en van Guyana, bezield door die geest van getrouwheid aan Maarschalk Pétain zal ik blijven waken over uw levens, uw kinderen, uw eer, uw eigendommen.

De dag zal aanbreken, waarop de zonen van het Imperium met die van het oude Frankrijk weer naast elkander zullen staan, die dag moet iedereen een broeder terugvinden".

Admiraal Robert.

Het pro-Duits blaadje „La France Equinoxiale", spreekbuis van Gouverneur Veber, waaruit wij die „boodschap" vertalen, drukt in hetzelfde nummer een oproep van Gouverneur Veber af, waarin hij ook zegt, dat enkel Maarschalk Pétain het vertrouwen der Fransen verdient.

Men vergete bij dit alles niet dat Maarschalk Pétain steeds de vlag was en is, waarmede de zogezegde regering van Vichy zich dekt en waarin Laval en Co. de werkelijke rollen spelen. Practisch is Pétain enkel en alleen synoniem geworden van medewerking met Duitsland. Dit weten Admiraal Robert, Gouverneur Veber en anderen bliksems goed.

G. Stampaert.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Ma. 1 Febr.

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel Kamer 56.

Scheepvaart Afdeling: Hr. v.d. Harst, tel. 701, Emmastad 104.

Dok Afdeling: Hr. De Klerk, tel 431.